

7 ARTISTES

Enric ANSESA
(Girona, 1945)

PEP CARRIÓ
(Palma de Mallorca, 1963)

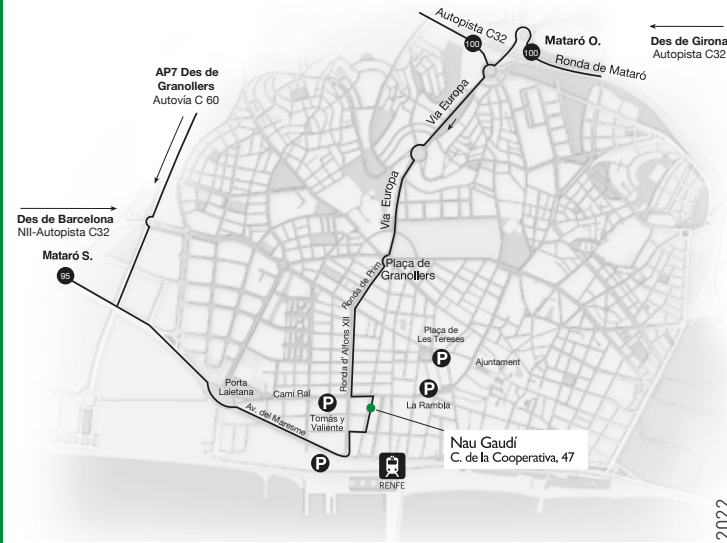
XARO CASTILLO
(Barcelona, 1949)

ROSA CODINA-ESTEVE
(Mataró, 1948)

RAMON ENRICH
(Igualada, 1968)

MARC PRAT CODINA
(Mataró, 1971)

JAUME RIBAS
(Granollers, 1944)

COL·LECCIÓ BASSAT ART CONTEMPORANI DE CATALUNYA NAU GAUDÍ MATARÓ

CATALÀ

2 febrer – 3 juliol 2022

Entrada gratuïta

Horari:

de dimarts a divendres, de 5 a 8 del vespre
dissabtes, d'11 a 2 del migdia i de 5 a 8 del vespre
diumenges i festius, d'11 a 2 del migdia

Tancat tots els dilluns i els festius (excepte 12 d'octubre, 1 de novembre
i 6 de desembre que està obert d'11 a 14 h sempre que no siguin dilluns).

Per a informació, reserves i visites guiades:

93 741 29 30 (de dilluns a divendres de 9 a 2 del migdia) educultura@ajmataro.cat

Direcció:

NAU GAUDÍ

Carrer de la Cooperativa, 47, 08302 Mataró

educultura@ajmataro.cat

www.naugaudi.cat

www.culturamataro.cat

 es-es.facebook.com/bassatmataro

 @bassatmataro

 naugaudi_bassat_mataro

Sempre que la situació epidemiològica ho permeti:

Visita guiada: cada primer diumenge de mes, a les 12 del migdia

Activitat familiar de l'exposició: cada tercer diumenge de mes,
a les 12 del migdia (a l'agost no hi ha activitat familiar)

Activitat familiar de l'arquitectura de Gaudí: cada segon dissabte
de mes, a les 6 de la tarda (a l'agost no hi ha activitat familiar)

© FotoGasull © Enric ANSESA, VEGAP, Barcelona, 2022

OBRES DEL SEGLE XXI (II)

CONSORCI MUSEU D'ART CONTEMPORANI DE MATARÓ

Ajuntament de Mataró

FUNDACIÓ
CARMEN & LLUÍS
BASSAT

Enric Ansesa

En aquest rol meditatiu, la memòria i la reflexió sobre l'existència humana sobresurten com les dimensions artístiques més estimades pels pintors d'avui. La memòria —memòria històrica, memòria personal— apareix com un trampolí per a l'artista: una immensa piscina per capbussar-se en els subterfugis més recòndits de la psicologia humana. Aquesta actitud és ben palesa en els artistes escollits per la Col·lecció Bassat per representar la pintura del nostre temps, del segle XXI. Artistes amb una àmplia trajectòria a l'esquena que, tanmateix, i malgrat un context pictòricament advers, no han deixat d'interpel·lar el temps i l'espai que els circumden. En tots ells hi apareix una mirada pictòrica fonda i reminiscent: en el temps, en els pintors admirats, en el record vital, i també cap endins, en els fonaments de la sensibilitat, en els paisatges i objectes fundacionals de la personalitat.

Segons el pensador sud-coreà Byung Chul Han, en endinsar-nos en el fonal de la nostra psicologia el que apareix, en un primer moment, és negativitat i foscor. No hi ha projecte cultural vital que no assenti els peus en el fang de l'obscuritat, en la consciència tràgica, que alhora representa el revers de la societat positiva dels píxels, dels *m'agrada* i dels *yes-we-can*.

Xaro Castillo

La foscor i la nit han sigut l'atmosfera preferent que ha acompanyat tota la trajectòria pictòrica d'Enric Ansesa. «L'absència de llum —confessa— no és cap negació, tot al contrari, és la font, és un estat més enllà de la realitat visual».

En l'obra de Pep Carrió, la memòria hi juga un paper motriu: objectes recuperats dels mercats, fotografies familiars i retalls de diaris passats s'acoblen al seu treball formant cossos, rostres o formes humans, que adopten una funció cognitiva en l'obra del pintor i il·lustrador mallorquí.

Per Marc Prat Codina, l'existència humana mostra el rostre més veraç en la màscara. Sembla que faci seva aquella màxima d'Oscar Wilde: «doni una màscara a l'home i dirà la veritat».

L'obra de Rosa Codina-Esteve esquiva l'esquer de la precisió figurativa, s'endinsa en una pintura de totes passades suggerent i troba el difícil equilibri entre la indeterminació i la substància formal. En la cerca d'aquesta harmonia, es produeix una interessant tensió en el cor de l'obra de Codina-Esteve, entre la llum i l'ombra.

Ramon Enrich s'encamina per mitjà d'una obra obsessiva en la recerca de l'harmonia entre la matemàtica, l'arquitectura, la ironia i la bellesa. A Enrich, no obstant això, no li interessa la

Marc Prat Codina

quietud rígida de la forma reglada, sinó que la vol viva, fresca, espurnejant, accentuant sempre el posat aquiescent de les formes arquitectòniques amb la mirada juganera de l'infant.

Els paisatges de la memòria, segons Xaro Castillo, tenen una formalització complexa i multifocal. No es tracta tant de la recerca de l'ordre en superfície, sinó en profunditat: l'estructuració de la realitat per mitjà de capes successives de realitat.

La memòria del paisatge és una dimensió sempre present i activadora de la pintura abstracta i transcendent de Jaume Ribas. Pintor il·lustrat, format en estudis de filosofia i teologia, la seva obra prova de bastir un món abstracte i espiritual, capaç de condensar, de manera elemental i suggerent, tots els matisos de l'experiència humana, que el pintor equipara a la natural.

Extracte del text d'Albert Mercadé: *Col·lecció Bassat, segle XXI. La pintura de la memòria.*